[2022] 7 உ.நீ.அ 1156

பாரத் பூஷன் குப்தா

எதிர்

பிரதாப் நரேன் வர்மா & ஏஎன்ஆர்

(2022 இன் உரிமையியல் மேல்முறையீடு எண். 4577 இன் 2022)

ஜூன் 16, 2022

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. டினேஷ் மகேஸ்வரி

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு.விக்ரம் நாத்

நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டம், 1870: பிரிவுகள். 7(iv)(d), 7(v) சில வழக்குகளில் செலுத்த வேண்டிய கட்டணங்களின் கணக்கீடு - உண்மைகளின் மதிப்பீடு, கட்டாய மற்றும் தடை உத்தரவுக்கான வழக்கு மற்றும் பிரதிவாதிக்கு எதிராக மேல்முறையீட்டாளரால் வழக்கின் பயன்பாடு மற்றும் ஆக்கிரமிப்புக்கான

சேதங்களுக்கு - காலத்தின் போது நிலுவை, கட்டளை 7 விதி 11 உ.ந.ச இன் கீழ் ஒரு விண்ணப்பம்- பிரதிவாதியால் நிதி அதிகார வரம்பு இல்லாததால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்குச் சொத்தின் மதிப்பு நீதிமன்றக் கட்டணத்தை கணக்கிடும் போது எடுக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்திற்காக, விசாரணை நீதிமன்றத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டது, இருப்பினும், உயர் நீதிமன்றம்-தகுந்த அதிகார வரம்பிற்குட்பட்ட நீதிமன்றத்தில் அதைத் தாக்கல் செய்வதற்காக புகாரை திருப்பி அனுப்பியுள்ளது , மேல்முறையீட்டில், நடைபெற்றது: கட்டாய மற்றும் தடை உத்தரவுக்கான வழக்கை சொத்தின் சந்தை மதிப்பில் மதிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை - வாதியில் கோரப்பட்ட நிவாரணத்தின் தன்மையே வழக்கு மதிப்பீடு பற்றிய பிரச்சினையை தீர்மானகரமானதாக ஆக்குகிறது-சந்தை மதிப்பு என்பது வழக்கு மதிப்பீட்டில் தீர்க்கமானதாக ஆகிவிடாது, ஏனெனில் அசையாச் சொத்து என்பது வழக்கின் பொருள்-விவகாரத்தில் ஈடுபட்டுள்ள அசையாச் சொத்தின் சந்தை மதிப்பு நிவாரணத்தின் தன்மையைப் பொறுத்து அதன் பொருத்தத்தைக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், இறுதியில், எந்தவொரு

குறிப்பிட்ட வழக்கின் மதிப்பீடும் முதன்மையாக கோரப்பட்ட நிவாரண நிவாரணங்களைக் குறிப்புடன் முடிவு செய்ய வேண்டும். உண்மைகளின் அடிப்படையில், மேல்முறையீட்டாளர் கட்டாய மற்றும் தடையாணையின் நிவாரணங்களை பெயரளவு ரூ.250 என்று மதிப்பிட்டுள்ளார், ஆனால் அதே நேரத்தில், இழப்பீடு கோரிக்கையின் அடிப்படையில் வழக்கை ரூ .1 லட்சம் மதிப்பிட்டு அதற்கேற்ப நீதிமன்ற கட்டணத்தை செலுத்தியுள்ளார் - தற்போதைய வழக்கின் மதிப்பீட்டை தன்னிச்சையாக நடத்துவதற்கு, சொத்தின் சந்தை மதிப்பை மட்டுமே உயர் நீதிமன்றம் நம்பியுள்ளது, இது சட்டத்திற்கு இணங்காது. இவ்வாறு, உயர் நீதிமன்றம் வழங்கிய உத்தரவு ரத்து செய்யப்படுகிறது

மேல்முறையீட்டை அனுமதித்து, நீதிமன்றம்

முடிவு : 1.1 வாதியின் அறிக்கையின் அடிப்படையில் உயர் நீதிமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட குறையுற்ற உத்தரவு வழக்குச் சொத்தின் மதிப்பில் குறுக்கு விசாரணை, சட்டத்திற்கு இணங்கவில்லை மற்றும் நீடித்திருக்க முடியாது. [பத்தி7]

1.2 தற்போதைய வழக்கின் தன்மை, வாதி-மேல்முறையீடு செய்பவர், பிரதிவாதிகள் சம்பந்தப்பட்ட மனையில் இருந்து தங்களையும் தங்கள் உடமைகளையும் அகற்றியதற்காக, பிரதிவாதிகளுக்கு எதிராக கட்டாயத் தடை உத்தரவின் நிவாரணங்களை கோரியுள்ளார் என்பது தெளிவாகிறது, பிரதிவாதிகள் உரிமம் பெற்றவர்களாக மட்டுமே வசித்து வந்ததாகக் கூறப்பட்டது; மற்றும் அந்தந்த உரிமங்கள் நிறுத்தப்பட்ட பிறகு தங்களை விலக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. பிரதிவாதிகள் வழக்குச் சொத்தில் எந்த மூன்றாம் தரப்பு உரிமைகளையும் உருவாக்கவோ அல்லது அதன் மீது எந்த கட்டுமானத்தையும் எழுப்பவோ கூடாது என்ற நிரந்தரத் தடை உத்தரவின் நிவாரணத்திற்காகவும் வாதி வேண்டுரை செய்துள்ளார். நீதிமன்ற கட்டணம் மற்றும் அதிகார வரம்பு ஆகியவற்றின் நோக்கத்திற்காக வழக்கை 250 ரூபாய் எனவும், இழப்பீட்டுத் தொகைக்கு 1 லட்சம் ரூபாய் எனவும் வாதி மதிப்பீடு செய்து, அதற்கேற்ப நீதிமன்ற கட்டணத்தை செலுத்தியுள்ளார். [பத்தி 9]

1.3 வழக்கு மதிப்பீட்டின் கேள்விக்கு தீர்க்கமான வாதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள நிவாரணத்தின் தன்மை இது என்பது சாதாரணமாக உள்ளது. ஒரு கட்டாயக் கருத்தாக, ஒரு அசையா சொத்து வழக்குக்கு உட்பட்டது என்பதால் மட்டுமே, வழக்கு மதிப்பீட்டில் சந்தை மதிப்பு தீர்க்கமானதாக மாறுவதில்லை. வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட அசையாச் சொத்தின் சந்தை மதிப்பு, கோரப்படும் நிவாரணத்தின் தன்மையைப் பொறுத்து அதன் பொருத்தத்தைக் கொண்டிருக்கலாம், ஆனால், இறுதியில், எந்தவொரு குறிப்பிட்ட வழக்கின் மதிப்பீடும் முதன்மையாக கோரப்பட்ட நிவாரணம்/நிவாரணங்களைக் குறிப்பதன் மூலம் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். [பத்தி 9.1]

1.4 தற்போதைய வழக்கைப் பொறுத்த வரையில், வாதி பிரதிவாதிகள் உரிமம் பெற்றவர்கள் என்று குற்றம் சாட்டி, அவர்கள் தங்களை மற்றும் அவர்களது உடைமைகளை அகற்றுவதற்கு கட்டாயத் தடை விதிக்க வேண்டும் என்று கோரியுள்ளார். இத்தகைய மனுக்களுடன், கட்டாயத் தடை உத்தரவின் நிவாரணக் கோரிக்கை சட்டச் செயல்முறைக்குத் தெரியாதது அல்ல. [பத்தி 9.2]

1.5 கட்டாயத் தடை உறுத்துக்கட்டளைக்கான வழக்கைப் பராமரிப்பது பற்றிய விவாதம், சட்டத்தின் தீர்வு நிலைப்பாட்டிற்கு அதிக விளக்கங்கள் தேவைப்படாது. கட்டாயத் தடை உத்தரவின் நிவாரணம் கோரும் வழக்கின் பராமரிப்பின் கேள்வி சம்பந்தப்பட்டது. உயர் நீதிமன்றம் தற்போதைய வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் முல்க் ராஜ் குல்லரின் வழக்கின் உண்மைகள் பலவிதமான முடிவுகளுக்குப் பிறகு, ஒரு நீதிமன்றம் இந்த விஷயத்தை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி வைத்தது. இந்த அளவிற்கு, உயர் நீதிமன்றத்தின் பரிசீலனை பொருந்தக்கூடிய சட்டக் கோட்பாடுகளுடன் ஒத்துப் போயிருந்தது. ஆனால், அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையில், முல்க் ராஜ் குல்லார் வழக்கில் ஒரு பத்தியை தனித்து குறிப்பிட்டு, பொருளின் கருவிலிருந்து விலகி செய்த மதிப்பீடு குறித்து எந்த வாதமும் இல்லை என்று நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியதன் மூலம் உயர் நீதிமன்றம் கடுமையான தவறு இழைத்துள்ளது. முல்க் ராஜ் குல்லரின் வழக்கின் முடிவில் அந்த அவதானிப்பு, பத்மாவதி மகாஜன் எதிராக யோகேந்திர மகாஜன் & மற்றொருவர் வழக்கில் டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்தின் மற்றொரு தீர்ப்பின் பின்னணியில், இதில்

நீதிமன்றம், தடை உத்தரவு கோருவதற்கான ஒரு வழக்கை, இந்த விருப்பம் விசித்திரமாக இருக்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனையுடன், வாதி தனது விருப்பப்படி மதிப்பீடு செய்ய முடியும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது. விவரக்குறிப்புகள் இல்லாமல், "விசித்திரமான" என்ற பொதுவான சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துவது, எதிர்க்கப்படும் உத்தரவில் உயர்நீதிமன்றத்தால் எடுக்கப்பட்டது, பின்னர், வாதி தனது குறுக்கு விசாரணையில் குறிப்பிட்டபடி, கேள்விக்குரிய நிலத்தின் சந்தை மதிப்பு, மதிப்பீட்டில் தன்னிச்சையானதாக இருப்பதை சுட்டிக்காட்டும் என்று நீதிமன்றத்தால் எடுக்கப்பட்டது. முல்க் ராஜ் குல்லார் வழக்கில் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்ட அதே பத்தியில் உயர்நீதிமன்றம் தொடர்புடைய சட்ட அறிக்கையைக் கூட தவறவிட்டது, அதில் அத்தகைய வழக்கு 'சொத்தின் சந்தை மதிப்பில் மதிப்பிடப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை' என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. [பத்தி 9.5]

1.6 உயர் நீதிமன்றம் தற்போதைய வழக்கின் ஒட்டுமொத்த சூழ்நிலைகளைக் கூட பரிசீலிக்கவில்லை, அங்கு வாதி பெயரளவிலான கட்டாய மற்றும் தடை

உறுத்துக்கட்டளை நிவாரணங்களை ரூபாய் 250 என மதிப்பிட்டுள்ளார்,ஆனால், அதே நேரத்தில், இழப்பீடு கோரலைக் குறிப்பிட்டு வழக்கை 1 லட்சம் ரூபாயாக மதிப்பீடு செய்து அதற்கேற்ப நீதிமன்றக் கட்டணத்தை செலுத்தினார். இதுபோன்ற கட்டாய மற்றும் தடை உத்தரவுக்கான வழக்கு, சொத்தின் சந்தை மதிப்பில் மதிப்பிடப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத சட்டக் கொள்கையை மீறி, உயர் நீதிமன்றம் சொத்தின் சந்தை மதிப்பை மட்டுமே நம்பியுள்ளது என்பது பதிவுகளின் முகத்தில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. தற்போதைய வழக்கின் மதிப்பீட்டை "தன்னிச்சையாக" வைத்திருக்க வேண்டும். உயர் நீதிமன்றத்தின் அத்தகைய முடிவு, சட்டத்திற்கோ அல்லது தற்போதைய வழக்கின் சட்டத்திற்கோ மற்றும் தன்மைக்கோ இணங்கவில்லை. [பத்தி 10]

1.7 வர்த்தக விமான போக்குவரத்து வழக்கில் உள்ள அவதானிப்புகள், உண்மையில், உயர்நீதிமன்றத்தால் மறுக்கப்பட்ட தீர்ப்பிலும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டன, ஆனால் ஒரு சொத்து தொடர்பான கட்டாய தடையுத்தரவை கோரும் ஒரு வழக்கில், அதன் மூலம் பிரதிவாதியின் செயல்கள் / விடுபடல்கள் மீது

சில ஆணைகளைக் கோருவதில், வழக்கு சொத்தின் சந்தை மதிப்புக்கு ஏற்ப மதிப்பிடப்பட வேண்டும். கோரப்படும் நிவாரணத்தின் தன்மையைப் பொருட்படுத்தாமல், சம்பந்தப்பட்ட சொத்தின் சந்தை மதிப்பின் அடிப்படையில் வழக்கு மதிப்பீட்டிற்கான அத்தகைய முன்மொழிவு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், நிவாரணத்தின் தன்மையைப் பொறுத்து வழக்கு மதிப்பீடு தொடர்பான நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் முழு திட்டமும் சீர்குலைந்துவிடும்.(பத்தி 11.2]

1.8 அவரது வேண்டுரை இருந்தபோதிலும், விசாரணை நீதிமன்றத்தால் தேவையான பிரச்சினைகளை வடிவமைக்க விரும்புவது குறித்து பிரதிவாதி எண். 1 சார்பாக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சமர்ப்பிப்புக்கு அதிக கருத்துக்கள் தேவையில்லை. கட்டமைக்கப்பட்ட சிக்கல்களைப் பொருட்படுத்தாமல் எளிய காரணத்திற்காக இது உள்ளது. எதிர்மனுதாரர் எண். 1, வழக்கை எதிர்த்துப் போட்டியிடும் போது, வாதியின் குறுக்கு விசாரணையின் போது,கட்டளை VII விதி 11 உ.ந.சஇன் கீழ் விண்ணப்பத்தின் மூலம் வழக்கு மதிப்பீடு மற்றும் விசாரணை நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு தொடர்பான ஆட்சேபனையை எழுப்பினார். அந்த விண்ணப்பம்

விசாரணை நீதிமன்றத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டது. மாறாக உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு எங்களால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.இதுபோன்ற நிலைப்பாட்டில், பிரச்சினைகளை வடிவமைக்கத் தேவையில்லை என்ற வாதம் நியாயமானதாகவோ அல்லது உண்மைகளுடன் ஒத்துப்போகாததாகவோ தெரியவில்லை. [பத்தி13]

1.9 நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் 7(iv)(d) சட்டத்தின் பொருந்தக்கூடிய விதியையும், அதே தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சட்டக் கொள்கைகளையும் பரிசீலிக்க உயர்நீதிமன்றம் முற்றிலும் புறக்கணித்துள்ளது மற்றும் குறையுற்ற உத்தரவிலேயே சார்ந்திருந்தது. இதனால், தடை செய்யப்பட்ட உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டு, விசாரணை நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு மீட்கப்படுகிறது. [பத்தி14, 15]

முல்க் ராஜ் குல்லர் எதிராக அனில் கபூர் மற்றும் பலர். சிஎஸ் (ஒ எஸ்) எண். 1855 /2011 (2013) 139 டிஆர்ஜெ 303; சந்த் லால் ஜெயின் எதிராக. அவதார் சிங் எ.ஐ.ஆர் 1985 உ.நீ 857: [1985] 3 உ.நீ.அ 184; மரியா மார்கரிடா செக்வேரா பெர்னாண்டஸ் மற்றும் ஒருவர் . எதிராக. எராஸ்மோ ஜாக் டி செக்வேரா

(இறந்தவர்) சட்டப்பிரதிநிதிகள் மூலம். 2012 (5) உ.நீ.வ 370: [2012] 3 உ.நீ.அ 841; மாலிக் முகமது தன்வீர் எதிர் உஸ்மா மாலிக் மற்றும் ஒருவர். சிஎம்(எம்) 663 of 205; வணிக விமான போக்குவரத்து மற்றும் டிராவல் நிறுவனம் மற்றும் பலர். எதிராக. விம்லா பன்னலால் 1988 (3) உ நீவ 423 [1988] 1 சப்ளை. உ.நீ.அ 431; மஹந்த் புர்ஷோத்தம் தாஸ் மற்றும் பலர். எதிராக. ஹர் நரேன் மற்றும் ஒருவர். ஏஜ்ஆர் 1978 டெல்லி 114; ஜோசப் செவரன்ஸ் மற்றும் பலர். எதிராக பென்னி மேத்யூ மற்றும் பலர். (2005) 7 உ.நீ.வ 667: [2005] 3 சப்ளை. உ.நீ.அ 429; பத்மாவதி மகாஜன் எதிராக. யோகேந்திர மகாஜன் மற்றும் ஒருவர். (2008) 152 டி.எல்டி 363 குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வழக்கு சட்ட குறிப்பு

[1985] 3 உ.நீ.அ 184	குறிப்பிடப்படுகிறது	பத்தி 4.1
[2012] 3 உ.நீ.அ 841	குறிப்பிடப்படுகிறது	பத்தி 5.1
[1988] 1 சப்ளை. உ.நீ.அ 431	குறிப்பிடப்படுகிறது	பத்தி 6.2
[2005] 3 சப்ளை உ.நீ.அ 429	குறிப்பிடப்படுகிறது	பத்தி9.4

உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: 2022 இன் உரிமையியல் மேல்முறையீட்டு எண்.4577.இன் 2022

2018 ஆம் ஆண்டின் சிஎம்(எம்) எண்.961 ஐக் கொண்ட உரிமையியல் இதர பல்வகை மனுவில், டெல்லி உயர்நீதிமன்றத்தின் 18.03.2019 தேதியிட்ட தீர்ப்பு மற்றும் உத்தரவில் இருந்து.

அருண் மோகன், மூத்த வழக்கறிஞர், ருசிரா குப்தா, திவ்யம் அகர்வால், அனுராக் சர்மா, ராஜ்வன்ஷ் சிங், வழக்கறிஞர். மேல்முறையீட்டாளருக்காக.

கோபால் ஜா, கௌதம் சிங், ஷ்ரேயாஷ் பரத்வாஜ், நிஷாந்த் வர்மா, வழக்கறிஞர். எதிர் மனுதாரருக்காக.

தீர்ப்புரை

நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பு தினேஷ் மகேஸ்வரி, நீதிபதி அவர்களால் பகரப்பட்டது

அனுமதி வழங்கப்பட்டது.

2. இந்த மேல்முறையீட்டு மனு, வழக்கின் சொத்துக்களின் பயன்பாடு மற்றும் ஆக்கிரமிப்பிற்கான கட்டாய மற்றும் தடை உத்தரவு மற்றும் சேதங்களை மீட்டெடுப்பதற்கான வழக்கு ஆகியவற்றிலிருந்து எழுகிறது, இது வாதி-வழக்கறிஞரால் பிரதிவாதிகள் - பிரதிவாதிகள் (இதிலிருந்து, கட்சிகள் வழக்கில் தங்கள் நிலையைப் பொறுத்து, 'வழக்குரைஞர்' அல்லது 'பிரதிவாதி எண் 1' அல்லது ' பிரதிவாதி எண் 2 ' என்றும் குறிப்பிடப்படுகின்றன) மீது தாக்கல் செய்யப்பட்டது, இதில், உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டம், 1908(உ. ந. ச) இன் ஒழுங்கு VII விதி 11 இன் கீழ், வாதியின் ஆதாரங்களின் போது, முதல் நீதிமன்றத்தின் பண அதிகார வரம்பு இல்லாததால், வழக்கை நிராகரிப்பதற்காக, வாதி தாக்கல் செய்த ஒரு விண்ணப்பம், 11.07.2018 அன்று முதல் நீதிமன்றத்தால் பரிசீலிக்கப்பட்டு நிராகரிக்கப்பட்டது, ஆனால், உயர் நீதிமன்றம் தனது 18.03.2019 தேதியிட்ட ஆட்சேபிக்கப்பட்ட உத்தரவில், வழக்கின் சொத்து மதிப்பு தொடர்பாக வாதி தனது குறுக்கு விசாரணையில் அளித்த அறிக்கையை மேற்கோள் காட்டி, வழக்கின் பொருத்தமான அதிகார வரம்பில் அதே வழக்கை தாக்கல் செய்ய உத்தரவிட்டது.

2.1 இந்த விவகாரத்தில் மேல்முறையீடு செய்ய சிறப்பு அனுமதி கோரிய மனுவை 26.04.2019 அன்று பரிசீலித்த இந்த நீதிமன்றம், அறிவிப்பு அறிவித்து, உயர்நீதிமன்றத்தின் குறையுற்ற உத்தரவின் செயல்பாட்டை நிறுத்தி வைத்துள்ளதை ஆரம்பத்தில் கவனிக்கலாம். இந்த நீதிமன்றத்தின் தடை உத்தரவுக்குப் பிறகு, வழக்கு விசாரணை மேலும் தொடர்ந்ததாகவும், இறுதியில், 31.08.2021 அன்று வழக்கு ஆணையிடப்பட்டது என்றும், மற்றும் போட்டியிடும் பிரதிவாதியால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீடு (எதிர் மனுதாரர்எண். 1 இங்கே) நிலுவையில் உள்ளது.

3. கொடுக்கப்பட்ட சூழ்நிலைகளில், வழக்கு மேல்முறையீட்டில் நிலுவையில் இருப்பதாகக் கூறப்படுவதால், வழக்கின் அனைத்து உண்மை அம்சங்களையும் விரிவுபடுத்த நாங்கள் முன்மொழியவில்லை, மேலும் தொடர்புடைய அனைத்து அம்சங்களையும் முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்ற ஆய்வுக்கு விட வேண்டும். எனவே, இங்குள்ள விவாதம், வழக்கு மதிப்பீடு தொடர்பாக உயர்நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவின் சரியான தன்மை மற்றும் செல்லுபடியாகும் தன்மையுடன்

மட்டுமே உள்ளது, அதற்கு அப்பால் அல்ல. எனவே, தற்போதைய நோக்கத்திற்கு பொருத்தமான அளவிற்கு, உண்மை அம்சங்களைப் பற்றிய ஒரு சுருக்கமான குறிப்பு மட்டுமே போதுமானது.

3.1 வாதி-மேல்முறையீடு செய்பவர், 2016 ஆம் ஆண்டின் எண் 427419 ஐக் கொண்ட ஒரு விஷய வழக்கை மூத்த உரிமையியல் நீதிபதியின் நீதிமன்றத்தில், தென் மேற்கு மாவட்டம், துவாரகா, புது தில்லியில் கட்டாய மற்றும் தடை உத்தரவு மற்றும் சேதங்களை மீட்டெடுப்பதற்காக தாக்கல் செய்தார். வழக்கின் தன்மை, கீழே உள்ளபடி படிக்கும் வாதத்தின் தலைப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது

"பிரதிவாதி எண். 1 தனது அனைத்து பொருட்களையும் ஒரு அறை மற்றும் திறந்தவெளியில் இருந்து (வரைபடத் திட்டத்தில் 'ஏ' மற்றும் 'பி' எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது) மற்றும் பிரதிவாதி எண். 2 தன்னைத் தானே அகற்றும்படி கட்டாயத் தடை உத்தரவுக்கான வழக்கு. (வரைபடத் திட்டத்தில் 'சி' மற்றும் 'டி' எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது) பிளாட் எண். ஆர்ஜட்-28, இந்திரா பார்க் எக்ஸ்டென்ஷன், அனுமன் மந்திர் அருகில், உத்தம் நகர்,

புது தில்லி -110059 இல் 252 சதுர கெஜம், மற்றும் நிரந்தரத் தடை உத்தரவுக்காக, அவர்கள் இருவரையும் அதில் மூன்றாம் தரப்பு உரிமைகளை உருவாக்குவதிலிருந்தோ அல்லது கட்டுமானத்தை உயர்த்துவதிலிருந்தோ மற்றும் பணம் செலுத்துவதற்கு வட்டி மற்றும் செலவுடன் சேதங்களை செலுத்துவதற்கான வழக்கு ."

3.2. ப்ளாட் எண். ஆர்ஜூட்- 28. இந்திரா பார்க் எக்ஸ்டென்ஷன், ஹனுமான் மந்திர் அருகில், உத்தம் நகர், புது தில்லியின் 252 சதுர மீட்டர் பரப்பளவை 1981 ஆம் ஆண்டு வாங்கியதற்காக அதன் உரிமையாளர் என்று வாதி ஒப்புக்கொண்டார். 1983-84 ஆம் ஆண்டில் மேற்படி நிலத்தில் மூன்று அறைகள் கொண்ட தகரக் கொட்டகையை எழுப்பியிருந்தார், அந்த நிலம் பயன்படுத்தப்படாமல் கிடப்பதால், வாதியின் மூத்த சகோதரர் பிரதிவாதி எண். 1 (எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் எண். 2) கட்டிட ஒப்பந்ததாரராக அவரது பணி தொடர்பாக சேமிப்பு நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்த கோரிக்கை வைத்தார். அதன்படி, பிரதிவாதி எண் 1 கேள்விக்குரிய மனையில் விருப்பப்படி உரிமதாரராக அனுமதிக்கப்பட்டார். 1989-90 ஆம் ஆண்டில்,

பிரதிவாதி எண் 1 மீண்டும் தன்னை அணுகி, பிரதிவாதி எண் 1 உடன் முன்ஷியாக பணிபுரிவதாகக் கூறப்படும் பிரதிவாதி எண் 2 (இங்கு பிரதிவாதி எண் 1) தகரக் கொட்டகையின் இரண்டு அறைகளில், வாதியே அதைக் கோரும் காலம் வரை,வசிக்க அனுமதிக்குமாறு கோரிக்கை விடுத்தார். வாதி, பிரதிவாதி எண். 2, அதற்கேற்ப, சம்பந்தப்பட்ட ப்ளாட்டில் இரண்டு அறைகளில் வசிக்க அனுமதிக்கப்பட்டதாகவும், அவ்வாறு கேட்கும் போது அவர் அதே இடத்தைக் காலி செய்துவிடுவார் என்றும் வாதிட்டார்; மேலும் அவர் விருப்பப்படி இலவச உரிமதாரராகவும் அனுமதிக்கப்பட்டார்.

3.3 பின்னர், அவர் கட்டுமானத்தை உயர்த்த திட்டமிட்டு, தங்களையும் தங்கள் உடைமைகளையும் மனையில் இருந்து அகற்றுமாறு பிரதிவாதிகளிடம் கேட்டபோது, அவர்கள் அவ்வாறு செய்யவில்லை என்று வாதி குற்றம் சாட்டினார். பிரதிவாதி எண். 2 தானே தனக்குச் சொந்தமான இரட்டை மாடி வீட்டைக் கட்டியதாகவும், அதற்கு எதிரே உள்ள நிலத்தில் இருந்து தனது உடைமைகளுடன் தன்னை அகற்றவில்லை என்றும் வாதி மேலும் குற்றம்

சாட்டினார். பிரதிவாதி எண். 1 2005 ஆம் ஆண்டு முதல் ஒப்பந்ததாரராக பணிபுரிவதை நிறுத்திவிட்டதாகவும், அதற்கு மேல் நிலம் தேவையில்லை என்றும், பலமுறை உறுதியளித்த போதிலும், அவர் தனது கட்டிடப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்லவில்லை என்பதும் உறுதியானது.

3.4. மேற்கூறிய பின்னணியைக் குறிப்பிட்டு, வாதி 09.08.2016 தேதியிட்ட சட்ட அறிவிப்பு பிரதிவாதிகளின் உரிமங்களை ரத்து செய்து தங்களை அகற்றுமாறு கேட்டுக் கொண்டதாகவும், அறிவிப்பு காலம் முடிந்த பிறகு கேள்விக்குரிய நிலத்தை அங்கீகரிக்கப்படாத பயன்பாடு மற்றும் ஆக்கிரமிப்புக்காக இழப்பீடு கோர தனக்கு உரிமை உண்டு என்றும் வாதி வாதிட்டார். அறிவிப்பு அனுப்பிய பிறகு, 25.09.2016 அன்று சம்பந்தப்பட்ட நிலத்தை பார்வையிட்டபோது, பிரதிவாதிகள் சட்டப்பூர்வ உரிமைகளை தோற்கடிக்கும் வகையில், சம்பந்தப்பட்ட நிலத்தில் கட்டுமானத்தை உயர்த்தவும், மூன்றாம் தரப்பு உரிமைகளை உருவாக்கவும் திட்டமிட்டுள்ளதாக வாதி தனது குறைகளை தெரிவித்தார். பிரதிவாதிகளால் மோசமான செயல் நடந்ததாக சந்தேகிக்கப்பட்டு, பிரதிவாதிகளுக்கு எதிராக

கட்டாய மற்றும் தடை உத்தரவு மற்றும் சேதங்களை மீட்டெடுப்பதற்காக வாதி வழக்குத் தாக்கல் செய்தார். நடவடிக்கைக்கான காரணத்தைப் பற்றிய தொடர்புடைய புகார் மறுப்புகள்,விசாரணை நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு மற்றும் வழக்கு மதிப்பீடு மற்றும் நீதிமன்றக் கட்டணங்கள், புகாரின் 10 முதல் 12 வரையிலான பத்திகளில் உள்ள படி, பின்வருமாறு படிக்கவும்: -

"10. இது தொடர்பான அறிவிப்பு கிடைத்த தேதியிலிருந்து 15 நாட்கள் கால அவகாசம் முடிவடைந்த பின்னர் 27.08.2016 அன்று, மேலும் மேலே கூறப்பட்டுள்ளபடி 25.09.2016 அன்று, பிரதிவாதிகள் மீது வழக்குத் தொடர, வாதிக்கு ஒரு காரணம் கிடைத்தது.

11. தற்போதைய வழக்கை விசாரிக்க இந்த மாண்புமிகு நீதிமன்றத்திற்கு பிராந்திய மற்றும் நிதி அதிகார வரம்பு உள்ளது.

12. நீதிமன்ற கட்டணம் மற்றும் அதிகார வரம்பு ஆகியவற்றிற்கான மதிப்பு உத்தரவுக்கான ஒவ்வொரு நிவாரணத்திற்கும் ரூ. 250 ஆகவும்,

சேதங்களுக்கு ரூ. 1 லட்சமாகவும், நீதிமன்ற கட்டணம் ரூ. 3443.80 இணைக்கப்பட்டுள்ளது."

3.5 வாதி பின்வரும் நிபந்தனைகளில் நிவாரணங்களைக் கோரினார்: -

" மாண்புமிகு உங்கள் முன் மிகவும் தாழ்மையுடன் ஒரு ஆணையை இயற்ற வேண்டும்:-

i)ஆர்ஜெட் -28, இந்திரா பார்க் எக்ஸ்டென்ஷன், ஹனுமான் மந்திர் அருகில், உத்தம் நகர், புது தில்லி -110059 252 சதுர கெஜத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு அறை மற்றும் திறந்தவெளி (வரைபடத் திட்டத்தில் 'ஏ' மற்றும் 'பி' என காட்டப்பட்டுள்ளது) தனது அனைத்து பொருட்களுடனும் தன்னை அகற்றிக் கொள்ள பிரதிவாதி எண் 1 கட்டாய தடை உத்தரவு விதிக்கவும்.

ii) ஆர்ஜெட் -28, இந்திரா பார்க் எக்ஸ்டென்ஷன், ஹனுமான் மந்திர் அருகில், உத்தம் நகர், புது தில்லி -110059 252 சதுர கெஜத்தில் அமைந்துள்ள இரண்டு அறைகளிலிருந்து (வரைபடத் திட்டத்தில் 'சி

மற்றும் 'டி' எனக் காட்டப்பட்டுள்ளது) தனது அனைத்து பொருட்களுடனும் தன்னை அகற்றிக் கொள்ள பிரதிவாதி எண் 2 கட்டாய தடை உத்தரவு விதிக்கவும்.

iii) பிரதிவாதிகள் 1 & 2 இல் எந்தவொரு மூன்றாம் தரப்பு உரிமைகளையும் உருவாக்குவதிலிருந்தோ அல்லது அதன் மீது எந்தவொரு கட்டுமானத்தையும் எழுப்புவதிலிருந்தோ நிரந்தர தடை உத்தரவு;

iv. இழப்பீட்டுத் தொகை ரூ. 28.08.2016 முதல் 27.09.2016 வரையிலான காலத்திற்கு 1லட்சம்; மற்றும்

V. கூடுதல் இழப்பீடுகளை மீட்டெடுப்பது மாதத்திற்கு ரூ. 1 லட்சம். 28.09.2016 அன்று பிரதிவாதிகள் அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறும் வரை;

வட்டி மற்றும் வழக்குச் செலவுடன்."

3.6. பிரதிவாதி எண். 2 (எதிர்மனுதாரர் எண் 1 இங்கு) வாதிக்கு வழக்குச் சொத்தில் உரிமை இல்லை என்றும், பொய்யான மற்றும் ஜோடிக்கப்பட்ட ஆவணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றும், மற்றவற்றிற்கு

இடையேயான குற்றச்சாட்டுகளுடன் வழக்கின் போட்டியை எடுத்துக் கொண்டார். அவரது சகோதரரான பிரதிவாதி எண். 1 உடன் ஒத்துழைத்து வழக்குச் சொத்தை அபகரிப்பதற்காக வாதியால் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. பிரதிவாதி எண் 2 கேள்விக்குரிய நிலத்தின் விரோத மற்றும் மறுக்கமுடியாத உடைமையில் இருப்பதாகவும் குற்றம் சாட்டினார்.

3.7 பிரதிவாதி எண். 2 மேலும் வழக்குத் தாக்கல் செய்ய எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை என்று குற்றம் சாட்டினார்; மற்றும், மதிப்பீட்டைப் பொறுத்தவரை, பிரதிவாதி எண் 2 வாக்குமூலங்களை பின்வருமாறு எடுத்துக்கொண்டார்: -

"5. வாதி வழக்கு சொத்தின் சொத்து மதிப்பு ரூ.2.5 கோடிக்கு மேல் உள்ளதால், இந்த மாண்புமிகு நீதிமன்றத்திற்கு இந்த வழக்கை விசாரிக்க, ஏற்க மற்றும் தீர்ப்பு வழங்க நிதி அதிகாரம் இல்லை."

3.8 இந்த வழக்கில் 28.11.2017 அன்று இருதரப்பினரும் வழக்கு தொடர்ந்தபோது கீழ்க்கண்ட கேள்விகள் வனையப்பட்டன (31.08.2021 தேதியிட்ட தீர்ப்பின்

நகலிலிருந்து, கூடுதல் ஆவணங்களை தாக்கல் செய்ய அனுமதி கோரி தாக்கல் செய்யப்பட்ட ஆவணத்தில் உள்ளபடி, இந்த கேள்விகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன): -

"I நான் வழக்கு தற்போதைய வடிவத்தில் பராமரிக்க முடியுமா? ஒபிடி

II, வேண்டுரை பிரிவு (i) இல் கோரப்பட்டுள்ளபடி, பிரதிவாதி எண் 1 க்கு எதிராக கட்டாய தடையாணை பிறப்பிக்க வாதிக்கு உரிமை உள்ளதா? ஓ.பி.பி.

III, வேண்டுரை பிரிவு (ii) இல் கோரப்பட்டுள்ளபடி, பிரதிவாதி எண் 2 க்கு எதிராக கட்டாய தடையாணை பிறப்பிக்க வாதிக்கு உரிமை உள்ளதா? ஓ.பி.பி.

IV வேண்டுரை பிரிவில் வேண்டுரை செய்யப்பட்டுள்ளபடி பிரதிவாதி 1 எதிராக நிரந்தரத் தடை உறுத்துக்கட்டளை உத்தரவுக்கு வாதிக்கு உரிமை உள்ளதா? ஓ.பி.பி.

V வேண்டுரையின் உட்பிரிவில் வேண்டிக்கொண்டபடி, வழக்குச் செலவுடன் சேதங்களை மீட்டெடுப்பதற்கான ஆணையைப் பெற வாதிக்கு உரிமை உள்ளதா (iv) & (v)? எதிர்

VI நிவாரணம்."

3.8.1. வழக்கின் பிற்பகுதியில், பிரதிவாதி எண். 2 கட்டளை XIV விதி 5 உ.ந.ச இன் கீழ் கூடுதல் கேள்விகளை உருவாக்குவதற்கான உத்தரவைக் கோரி ஒரு விண்ணப்பத்தை நகர்த்தினார் என்பதையும் நாங்கள் குறிப்பிடலாம். 31.08.2021 தேதியிட்ட தனி உத்தரவின் மூலம் விசாரணை நீதிமன்றத்தால் விண்ணப்பம் தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது

3.9 தற்போதைய மேல்முறையீட்டுக்கு வழிவகுக்கும் நடவடிக்கைகளுக்குத் திரும்புகையில், 20.03.2018 அன்று, வாதியின் குறுக்கு விசாரணையின் போது, வழக்குத் தாக்கல் செய்யும் போது, வழக்குச் சொத்தின் சந்தை மதிப்பு குறித்து அவரிடம் ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டது. 1.8 கோடி என்று அவர் கூறினார். கூறப்பட்ட கேள்வியும் அதன் பதிலும் கீழ்க்கண்டவாறு:-

"கே. வழக்குத் தாக்கல் செய்யும் போது வழக்குசொத்தின் சந்தை மதிப்பு என்ன?

ஏ. வழக்கு சொத்தின் தோராயமான மதிப்பு சுமார் வழக்குத் தாக்கல் செய்யும் போது ரூ.1.8 கோடி ரூபாய்.

3.10 மேற்கூறிய பதிலுக்குப் பிறகு, பிரதிவாதி எண். 2 கட்டளை VII விதி 11 உ.ந.ச இன் கீழ் ஒரு விண்ணப்பத்தை நகர்த்தினார், அந்தச் சொத்தின் அனுமதிக்கப்பட்ட மதிப்பின்படி ரூ. 1.8 கோடி, வழக்கு விசாரணை நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு உட்பட்டது அல்ல, எனவே, மனுவை நிராகரிக்க வேண்டும். இந்த விண்ணப்பம் வாதியால் முறையாக எதிர்க்கப்பட்டது மற்றும் வாதியில் கூறப்பட்ட நிவாரணங்களின்படி வழக்கு மதிப்பிடப்பட்டதைக் கவனித்த பின்னர், விசாரணை நீதிமன்றத்தால் செலவுகளுடன் நிராகரிக்கப்பட்டது. விசாரணை நீதிமன்றம் கீழ்க்கண்டவாறு கவனித்து முடித்தது:-

"4. கட்டளை 7 விதி 11 உ.ந.ச இன் கீழ் ஒரு விண்ணப்பத்தை முடிவு செய்யும் நோக்கத்திற்காக, வாதியை மட்டுமே பார்க்க வேண்டும் மற்றும்

பிரதிவாதியின் வாதங்கள் அல்லது தரப்புகள் தலைமையிலான சாட்சியங்களை பார்க்க முடியாது. மேலும், தாக்கல் செய்யப்பட்ட வாதத்தின் பரிசீலனையில் வாதியால், இந்த நீதிமன்றம் நடவடிக்கைக்கான காரணத்தை வெளிப்படுத்துகிறது என்று கருதுகிறது கட்டளை 7 விதி 11 உ.ந.ச பராமரிக்க முடியாததாகக் கண்டறியப்பட்டது, மேலும் டிஎல்எஸ்எஇல் வைப்பு செய்ய ரூ.2000/- செலவில் தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது."

4. மேற்கூறிய உத்தரவை உயர் நீதிமன்றத்தில் பிரதிவாதி எண் 2 எதிர்ப்பு செய்தார். சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினரால் நீண்ட சமர்ப்பணங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன, அவை உயர்நீதிமன்றத்தால் 18.03.2019 தேதியிட்ட அதன் மறுக்கப்பட்ட விரிவான உத்தரவில் மேற்கோள் காட்டப்பட்ட முடிவுகளிலிருந்து விரிவான பகுதிகளுடன் கையாளப்பட்டன.

4.1 முல்க் ராஜ் குல்லர் எதிராக அனில் கபூர் மற்றும் சிலர் வழக்கு உட்பட அதன் முந்தைய முடிவுகளை உயர்நீதிமன்றம் கவனத்தில் கொண்டது. சிஎஸ் (ஓஎஸ்)

2011 இன் எண். 1855 03.10.2013 அன்று முடிவு செய்யப்பட்டது [(2013) 139 டி.ஆர்.ஜே 303 என அறிவிக்கப்பட்டது) மேலும் இந்த நீதிமன்றத்தின் முடிவு சாந்த் லால் ஜெயின் எதிர் அவதார் சிங் வழக்கில்: ஏஐஆர் 1985 எஸ்சி 857. உயர் நீதிமன்றம், மற்றவற்றிற்கு இடையே, சாண்ட் லால் ஜெயின் (மேலே) தீர்ப்பின் அடிப்படையில், கூறப்படும் உரிமங்கள் நிறுத்தப்படுவதற்கு மிகவும் தாமதத்திற்குப் பிறகு கட்டாயத் தடைக்கான வழக்கு தாக்கல் செய்யப்படவில்லை என்பதைக் கவனித்தது. உயர்நீதிமன்றம் மேலும், சர்ச்சைக்குரிய பிரதிவாதியின் உரிமத்தை மறுத்த போதிலும், அத்தகைய அனைத்து அம்சங்களும் விசாரணையில் மட்டுமே தீர்மானிக்கப்பட முடியும் என்று குறிப்பிட்டது.

4.2 தற்போதைய வழக்கின் உண்மைகள் முல்க் ராஜ் குல்லரின் (மேலே) வழக்கின் உண்மைகளுக்கு இணையானவை என்பதை உயர் நீதிமன்றம் மேலும் கவனிக்கத் தொடர்ந்தது, இதன் விளைவாக, கட்டாயத் தடை உத்தரவுக்கான வழக்கு முறையான முறையில் நிறுவப்பட்டது, நீதிமன்றக் கட்டணம் மற்றும் அதிகார வரம்பு நோக்கத்திற்காக வழக்கை மதிப்பிடுவதற்கான விருப்புரிமை

வாதிக்கு இருந்தது. இந்த அளவிற்கு, உயர் நீதிமன்றம் போட்டியிடும் பிரதிவாதியின் சமர்ப்பிப்புகளை ஏற்க மறுத்துவிட்டது, ஆனால் அதன்பின், முல்க் ராஜ் குல்லரின் (மேலே) அவதானிப்புகளை கவனத்தில் கொண்டு, அதில் எந்த வாதமும் இல்லை என்று குறிப்பிட்டது. அதன்படி, கட்டாயத் தடை உத்தரவுக்கான வழக்கு ஒரு விசித்திரமான முறையில் மதிப்பிடப்பட்டது. மேற்கோள் காட்டப்பட்ட தீர்ப்பில் இருந்து அத்தகைய பத்தியை மறுஉருவாக்கம் செய்த பிறகு, வழக்குச் சொத்தின் சந்தை மதிப்பு சுமார் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்ட நேரத்தில் 1.8 கோடி ரூபாயாக இருந்தது, இந்த காரணத்திற்காக, நீதிமன்ற கட்டணம் மற்றும் அதிகார வரம்பு ஆகியவற்றின் நோக்கத்திற்காக வழக்கை 250 ரூபாய் என நிர்ணயிப்பது முற்றிலும் தன்னிச்சையானது என்று உயர்நீதிமன்றம் திடீரென முடிவு செய்தது.

4.3 மேற்கூறிய விவாதம் மற்றும் தர்க்கத்துடன், மதிப்பீட்டின்படி பொருத்தமான நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்யப்படும் வகையில் வழக்கைத் திரும்பப் பெற உயர் நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டது. குறையுற்ற உத்தரவின் பொருத்தமான பகுதிகளை,

உயர்நீதிமன்றத்தின் ஆதாரங்கள் மற்றும் முடிவுகள் தொடர்பாக, கீழ்க்கண்டவாறு பயனுள்ள முறையில் பிரித்தெடுக்க முடியும்: -

"17. இருப்பினும், "முல்க் ராஜ் குல்லர் எதிர் அனில் கபூர் மற்றும் சிலர்" (மேலே) இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பின் மீது எதிர்மனுதாரர் எண்.1 சார்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள நம்பிக்கையை கவனிக்காமல் இருக்க முடியாது. எனினும், இந்த உடனடி வழக்கின் உண்மை நிலவரங்களின்படி, தற்போது, இந்த வழக்கு கட்டாய தடை உத்தரவுக்காக தாக்கல் செய்யப்பட்ட ஒன்று என்று கருதப்பட வேண்டும், மேலும் பொருத்தமாக அவ்வாறு நிறுவப்பட வேண்டும், எனவே, நீதிமன்ற கட்டணம் மற்றும் அதிகார வரம்பின் நோக்கத்திற்காக வழக்கை மதிப்பிடுவதற்கு பிரதிவாதி எண்.1 க்கு விருப்புரிமை வழங்க வேண்டும், இருப்பினும் மேற்கண்ட தீர்ப்பில் "முல்க் ராஜ் குல்லார் எதிர் அனில் கபூர் & பிறர்" என்ற வழக்கை நம்பியிருப்பதை புறக்கணிக்க முடியாது. (மேலே) அதன் பத்தி 30 இன் படி, அது பின்வருமாறு அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது

"30. வாதி எந்த வினோதமான முறையில் கட்டாயத் தடை உத்தரவுக்கான வழக்கை மதிக்கவில்லை என்று கூறுவது இல்லை. நீதிமன்றக் கட்டணம் மற்றும் அதிகார வரம்பு ஆகியவற்றின் நோக்கங்களுக்காக வாதி வழக்கை சரியாக மதிப்பிட்டுள்ளார் என்று நான் கருதுகிறேன்."

18. உடனடி வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் சூழ்நிலைகளில், வாதியின் சாட்சியம் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது, மேலும் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்ட போது அந்தச் சொத்தின் சந்தை மதிப்பு சுமார் 1.8 கோடி ரூபாய் என்று வாதியே கூறியிருக்கிறார். எனவே, நீதிமன்றக் கட்டணம் மற்றும் அதிகார வரம்புக்கான வழக்கின் மதிப்பீடு, தடை உத்தரவு நிவாரணங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் ரூ.250 என மதிப்பிடுவது முற்றிலும் தன்னிச்சையானது என்பது தெளிவாகிறது.

19. வாதியின் சாட்சியத்தின்படி சொத்தின் மதிப்பு ரூ.1.8 கோடி என்பதால், வழக்கு சொத்தை உரிய அதிகார வரம்புள்ள நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்ய

விசாரணை நீதிமன்றம் மேற்படி வழக்கின் வாதிக்கு திருப்பி அனுப்ப உத்தரவிடப்படுகிறது.

20. கற்றறிந்த விசாரணை நீதிமன்றம், கற்றறிந்த விசாரணை நீதிமன்றத்தால் புகார் திரும்பப் பெற்ற நாளிலிருந்து 30 நாட்களுக்குள் சரியான மதிப்பீட்டிற்குப் பிறகு வழக்கு நிறுவப்பட்ட விஷயத்தை கைப்பற்றும். கற்றறிந்த விசாரணை நீதிமன்றத்தின் முன் கடைசியாக நிர்ணயிக்கப்பட்ட கட்டத்திலிருந்து வழக்கில் பதிவு செய்யப்பட்ட அனைத்து ஆதாரங்களுடனும் வழக்கில் வாசிக்கப்பட வேண்டும்..

21. அதன்படி மனு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது."

5. உயர்நீதிமன்றம் பிறப்பித்த உத்தரவை சவால் செய்ய முயன்று, மேல்முறையீட்டாளரின் மூத்த வழக்கறிஞர், போட்டியிடும் பிரதிவாதி-எதிர் மேல்முறையீட்டாளர் வழக்கை சர்ச்சைக்குரிய வகையில், வழக்கின் தகுதிகள் குறித்து விரிவான சமர்ப்பிப்புகளைச் செய்துள்ளார். தகுதிகள் தொடர்பான இந்த சமர்ப்பிப்புகளுக்கு இங்கு எந்தக் கருத்தும் தேவையில்லை, ஏனெனில், ஏற்கனவே

கவனித்தபடி, விசாரணை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு மற்றும் ஆணைக்கு எதிரான மேல்முறையீடு நிலுவையில் உள்ளது, மேலும் தகுதியின் அனைத்து தொடர்புடைய அம்சங்களையும் முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தின் ஆய்வுக்குத் திறந்து விட வேண்டும்.

5.1 குறிப்பாக, உரிமம் வழங்கப்பட்ட வழக்கில், தடை உத்தரவுகளை நீக்குவதற்கான வழக்கைத் தொடர முடியுமா என்பது குறித்து மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கறிஞர் விரிவான கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளார். உரிமத்தை நிர்ணயித்த பிறகு, தன்னையும் தனது உடைமைகளையும் வளாகத்திலிருந்து அகற்றுவதற்கு உரிமதாரருக்கு எதிரான கட்டாயத் தடைக்கான வழக்குக்கும் உடைமைக்கான தலைப்பு வழக்குக்கும் வித்தியாசம் இருப்பதாக கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் வாதிடுவார். கற்றறிந்த ஆலோசகர் குறிப்பாக மரியா மார்கரிடா செக்வேரா பெர்னாண்டஸ் மற்றும் ஒருவர் எதிராக. எராஸ்மோ ஜாக் டி செக்வேரா (இறந்தவர்) சட்டப்பிரதிநிதிகள் மூலம். 2012 (5) உ.நீ.வ 370 இல் மற்றும் சாந்த் லால் ஜெயின் (மேலே). உள்ள முடிவுகளைக்

குறிப்பிட்டுள்ளார். இது சம்பந்தமாக, குறையுற்ற உத்தரவில், வாதி-மேல்முறையீட்டுக்கு எதிரான வழக்கின் பராமரிப்பின் கேள்விக்கு உயர்நீதிமன்றம் முடிவு செய்யவில்லை என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

5.2 மதிப்பீட்டைப் பொறுத்தவரை, மேல்முறையீட்டாளருக்கான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டம், 1870 இன் (இனிமேல் "நீதிமன்ற கட்டணச் சட்டம்" என்றும் குறிப்பிடப்படும்.) பிரிவு 7(iv) (d) க்கு மாற்றியமைத்து, உடமைகளை அகற்றவும், வளாகத்தை காலி செய்யவும் பிரதிவாதிகளுக்கு உத்தரவிடுவதற்கான கட்டாயத் தடை உத்தரவைச் சமர்ப்பித்துள்ளார் மேலும் உரிமம் நிறுத்தப்பட்ட பிறகு பராமரிக்கக்கூடியது, மேலும் தற்போதைய வழக்கு, நீதிமன்ற கட்டணச் சட்டத்தின் பிரிவு 7 (iv) (d) ன் படி இந்த வழக்கு, நீதிமன்ற கட்டணச் சட்டத்தின் பிரிவு 7 (v) ன் படி மதிப்பிடப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அந்த நிலை இருப்பதால், கற்றறிந்த வழக்கறிஞரின் கூற்றுப்படி, தற்போதைய வழக்கை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது; மற்றும் கேள்விக்குரிய சொத்தின் சந்தை மதிப்பின்படி தடை உத்தரவுக்கான அத்தகைய வழக்கை மதிப்பிடுவதற்கு

அத்தகைய சட்டத்தின் தேவை எதுவும் இல்லை. சந்த் லால் ஜெயின் (சுப்ரா) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பைத் தவிர, கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், முல்க் ராஜ் குல்லார் (சுப்ரா) மற்றும் மாலிக் முகமது தன்வீர் எதிர் உஸ்மா மாலிக் மற்றும் மற்றொரு சி.எம். (எம்) 663 of 205 வழக்குகள் உட்பட டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்தின் பல்வேறு முடிவுகளை 18.07.2016 அன்று முடிவு செய்துள்ளார்.

6. இதற்கு நேர்மாறாக, பிரதிவாதி- எதிர் மனுதாரர் எண்.1 க்கான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், வழக்கின் தகுதிகள் தொடர்பாக கடந்த 30 ஆண்டுகளில் பல சமர்ப்பிப்புகளைச் செய்ய முயற்சித்துள்ளார். கவனிக்கப்பட்டபடி, வழக்கின் தகுதி தொடர்பான இந்த அம்சங்கள், ஆணையின் மீதான நிலுவையில் உள்ள மேல்முறையீட்டைக் கையாளும் நீதிமன்றத்தால் தகுந்த பரிசீலனைக்காக, எந்தக் கருத்தும் இல்லாமல் விடப்படுகின்றன.

6.1. வழக்கு சொத்து ரூ.1.8 கோடிக்கு மேல் சந்தை மதிப்பு கொண்டதாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளதாலும், புதுடெல்லி துவாரகாவில் உள்ள மூத்த உரிமையியல் நீதிபதியின் பண அதிகார வரம்பு ரூ.3 லட்சம் மட்டுமே என்பதாலும், இந்திய

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 136 வது பிரிவின் கீழ் எந்த தலையீடும் தேவையில்லை என்று கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் சமர்ப்பித்தார். இந்த வழக்கை மேற்படி நீதிமன்றம் விசாரித்திருக்க முடியாது..

6.2 கற்றறிந்த வழக்கறிஞரின் கூற்றுப்படி, வழக்கு சரியாக மதிப்பிடப்படவில்லை என்பதால், முறையான மதிப்பீட்டிற்குப் பிறகு உரிய நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க வாதிட உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. கமர்ஷியல் ஏவியேஷன் அண்ட் டிராவல் கம்பெனி மற்றும் சிலர் எதிர் விம்லா பன்னலால்: 1988 (3) உ.நீ.வ 423 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் அளித்த தீர்ப்பை கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் பிரிவு 7 (iv) (d) இன் அடிப்படையில் கூட எந்தவொரு தன்னிச்சையான மதிப்பீட்டையும் கொண்டிருக்க முடியாது என்று சமர்ப்பிக்க வேண்டும். மஹந்த் புர்ஷோத்தம் தாஸ் மற்றும் பலர். எதிராக. ஹர் நரேன் மற்றும் ஒருவர். ஏஐஆர் 1978 டெல்லி 114 வழக்கில் டெல்லி உயர்நீதிமன்றத்தின் முழு அமர்வு கவனித்தபடி, வாதத்தை

விளக்குவதற்கு, அதன் பொருளை ஆய்வு செய்ய வேண்டும் என்றும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

6.3 பிரதிவாதி எண். 1க்கான கற்றறிந்த வழக்கறிஞர், தற்போதைய வழக்கில், வாதி, உண்மையில், கட்டாயத் தடையுத்தரவுப் போர்வையில், வழக்குச் சொத்தை உடைமையாகக் கோருகிறார், பிரதிவாதி எண். 1 வழக்குச் சொத்தில் சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாமல் 12 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இருந்தார்; மற்றும் மேல்முறையீட்டாளரின் உரிமை மற்றும் உரிமதாரர் மற்றும் உரிமதாரரின் உறவு ஆகியவை போட்டியிடும் பிரதிவாதியால் ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. இவ்வாறு. கற்றறிந்த ஆலோசகரின் கூற்றுப்படி, கட்டாயத் தடை உத்தரவுக்கான தற்போதைய வழக்கு பராமரிக்க முடியாதது மற்றும் கட்டாயத் தடை உத்தரவு என்ற போர்வையில், மேல்முறையீடு செய்பவர் உடைமையை மீட்டெடுக்கக் கோருகிறார், ஆனால் அத்தகைய நிவாரணம் விசாரணை நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு அப்பாற்பட்டது. பிரதிவாதி எண். 1 ஆட்சேபித்த போதிலும், விசாரணை நீதிமன்றம் பிரச்சினையை அதிகார வரம்பில்

கட்டமைக்கவில்லை மற்றும் கூடுதல் வினாக்களை உருவாக்குவதற்கான வேண்டுரை கூட தவறாக நிராகரிக்கப்பட்டது என்றும் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது.

7. போட்டி சமர்ப்பிப்புகளை கவனமாக பரிசீலித்து, பொருந்தக்கூடிய சட்டத்துடன் பதிவு செய்யப்பட்ட உள்ளடக்கத்தை ஆய்வு செய்ததன் மூலம், 18.03.2019 தேதியிட்ட குறையுற்ற உத்தரவு, உயர் நீதிமன்றத்தால் இயற்றப்பட்டது என்பதை நாங்கள் தெளிவாகக் கருதுகிறோம். வழக்குச் சொத்தின் மதிப்பு குறித்து வாதி தனது குறுக்கு விசாரணையில் அளித்த அறிக்கை, சட்டத்திற்கு இணங்கவில்லை மற்றும் நீடித்திருக்க முடியாது.

8. போட்டி சமர்ப்பிப்புகளைக் கையாளும் போது, நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் பிரிவு 7(iv)(டி) இல் உள்ள விதிகளைக் கவனத்தில் கொள்வது பொருத்தமானதாக இருக்கும், அது கீழ்க்கண்டவாறு படிக்கப்படும்: -

"7. சில வழக்குகளில் செலுத்த வேண்டிய கட்டணங்களின் கணக்கீடு. - இனிமேல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வழக்குகளில் இந்தச் சட்டத்தின் கீழ் செலுத்த வேண்டிய கட்டணத்தின் அளவு பின்வருமாறு கணக்கிடப்படும்: -

……

(iv) வழக்குகளில் -

……

ஒரு தடை உத்தரவுக்காக (டி) ஒரு தடை உத்தரவைப் பெறுவதற்கு

மனு அல்லது மேல்முறையீட்டு மனுவில் கோரப்பட்ட நிவாரணத்

தொகையின் மதிப்பின்படி,

அத்தகைய அனைத்து வழக்குகளிலும் வாதி கோரப்பட்ட நிவாரணத்தை

எந்தத் தொகையில் மதிப்பிடுகிறார் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டும்;"

9. தற்போதைய வழக்கின் தன்மை, வாதி-மேல்முறையீடு செய்பவர், பிரதிவாதிகள் சம்பந்தப்பட்ட மனையில் இருந்து தங்களையும் தங்கள் உடமைகளையும் அகற்றியதற்காக, பிரதிவாதிகளுக்கு எதிராக கட்டாயத் தடை உத்தரவின் நிவாரணங்களை கோரியுள்ளார் என்பது தெளிவாகிறது, பிரதிவாதிகள் உரிமம் பெற்றவர்களாக மட்டுமே வசித்து வந்ததாகக் கூறப்பட்டது; மற்றும் அந்தந்த உரிமங்கள் நிறுத்தப்பட்ட பிறகு தங்களை விலக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

பிரதிவாதிகள் வழக்குச் சொத்தில் எந்த மூன்றாம் தரப்பு உரிமைகளையும் உருவாக்கவோ அல்லது அதன் மீது எந்த கட்டுமானத்தையும் எழுப்பவோ கூடாது என்ற நிரந்தரத் தடை உத்தரவின் நிவாரணத்திற்காகவும் வாதி வேண்டுரை செய்துள்ளார். நீதிமன்ற கட்டணம் மற்றும் அதிகார வரம்பு ஆகியவற்றின் நோக்கத்திற்காக வழக்கை 250 ரூபாய் எனவும், இழப்பீட்டுத் தொகைக்கு 1 லட்சம் ரூபாய் எனவும் வாதி மதிப்பீடு செய்து, அதற்கேற்ப நீதிமன்ற கட்டணத்தை செலுத்தியுள்ளார்.

9.1 வழக்கு மதிப்பீட்டின் கேள்விக்கு தீர்க்கமான வாதத்தில் கூறப்பட்டுள்ள நிவாரணத்தின் தன்மை இது என்பது சாதாரணமாக உள்ளது. ஒரு கட்டாயக் கருத்தாக, ஒரு அசையா சொத்து வழக்குக்கு உட்பட்டது என்பதால் மட்டுமே, வழக்கு மதிப்பீட்டில் சந்தை மதிப்பு தீர்க்கமானதாக மாறுவதில்லை. வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட அசையாச் சொத்தின் சந்தை மதிப்பு, கோரப்படும் நிவாரணத்தின் தன்மையைப் பொறுத்து அதன் பொருத்தத்தைக் கொண்டிருக்கலாம், ஆனால், இறுதியில், எந்தவொரு குறிப்பிட்ட வழக்கின் மதிப்பீடும் முதன்மையாக

கோரப்பட்ட நிவாரணம்/நிவாரணங்களைக் குறிப்பதன் மூலம் தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும்..

9.2 தற்போதைய வழக்கைப் பொறுத்த வரையில், வாதி பிரதிவாதிகள் உரிமம் பெற்றவர்கள் என்று குற்றம் சாட்டி, அவர்கள் தங்களை மற்றும் அவர்களது உடைமைகளை அகற்றுவதற்கு கட்டாயத் தடை விதிக்க வேண்டும் என்று கோரியுள்ளார். இத்தகைய மனுக்களுடன், கட்டாயத் தடை உறுத்துக்கட்டளை உத்தரவின் நிவாரணக் கோரிக்கை சட்டச் செயல்முறைக்குத் தெரியாதது அல்ல என்பதைக் கண்டறிய அதிக விவாதங்கள் தேவையில்லை. ஆயத்த குறிப்புக்கு, மரியா மார்கரிடா செக்வேரா பெர்னாண்டஸ் (மேலே) இல் உள்ள முடிவிலிருந்து தொடர்புடைய பத்தியை நாம் கீழே குறிப்பிடலாம்:

"65. உடைமையை மீட்டெடுப்பதற்காக உரிமையாளரால் ஒரு வழக்கு தாக்கல் செய்யப்படலாம் அல்லது முன்னாள் குத்தகைதாரரை வெளியேற்றுவதற்காக அல்லது ஒரு நபர் தன்னை நீக்கிக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத் தடை உத்தரவுக்காக அல்லது அது பிரிவு 6 இன் கீழ்

ஒரு வழக்காக இருக்கலாம். உடைமைகளை மீட்டெடுப்பதற்கான குறித்த வகை பரிகாரச் சட்டம்."

9.3 மேலும் சந்த் லால் ஜெயின் (மேலே) வழக்கில், இந்த நீதிமன்றம் ஜம்மு & காஷ்மீர் உயர் நீதிமன்றத்தின் (மில்கா சிங் எதிர் டயானா ஏஜஆர் 1964 ஜே & கே 99 என்ற வழக்கில்) தீர்ப்பை ஒப்புதலுடன் குறிப்பிடுகிறது மற்றும் கீழ்க்கண்டவாறு நடைபெற்றது: -

"...மில்கா சிங் எதிர் டயானா ஏஜஆர் 1964 ஜே & கே 99 இல், ஒரு முறை உரிமதாரர் எப்போதும் அனைத்து வகையான உரிமங்களுக்கும் பொருந்தும் என்ற கோட்பாடு மற்றும் உரிமம் நிறுத்தப்பட்ட தருணத்தில், உரிமதாரரின் உடைமை ஒரு அத்துமீறுபவரின் உடைமையாக மாறும் என்று கூற முடியாது. அந்த வழக்கில், நம்மில் ஒருவர் (நீதியரசர் முர்தாஸா ஃபாசல் அலி, அவர் அப்போது இருந்ததால்) நீதியராயம் சார்பாக பேசியது:

"உரிமம் நிறுத்தப்பட்ட பிறகு, உரிமதாரர் தனது உடைமைகளை உரிமையாளரிடம் ஒப்படைப்பதற்கான தெளிவான கடமையின் கீழ்

இருக்கிறார், அவர் அவ்வாறு செய்யத் தவறினால்,குறித்த வகை பரிகாரச் சட்டம் சட்டத்தின் பிரிவு 55 ன் கீழ் கட்டாய தடை உத்தரவு மூலம் இந்த கடமையை நிறைவேற்ற உரிமதாரர் கட்டாயப்படுத்தப்பட முடியாத எந்த காரணத்தையும் நாங்கள் காணவில்லை.இங்கிலாந்து சட்டத்தின் கீழ் கூட ஒரு உரிமதாரரை வெளியேற்றுவதற்கான தடை உத்தரவுக்கான வழக்கு எப்போதும் பராமரிக்கக் கூடியதாகக் கருதப்படுகிறது என்பதை நாம் மேலும் குறிப்பிடலாம்.

... உரிமம் நிறுத்தப்பட்ட பிறகு ஒரு நியாயமான நேரத்திற்குள் தடை உத்தரவுக்காக ஒரு உரிமதாரர் நீதிமன்றத்தை அணுகினால், அவர் தடை உத்தரவுக்கு உரிமையுடையவர். மறுபுறம், உரிமதாரர் அதிக தாமதத்தை ஏற்படுத்தினால், உரிமம் பெற்றவர் விடாமுயற்சியுடன் செயல்படவில்லை என்ற காரணத்திற்காக தடை உத்தரவை வழங்குவதற்கான விருப்பத்தை நீதிமன்றம் மறுக்கலாம், மேலும் அந்த வழக்கில், உரிமதாரர்

உடைமைக்கான வழக்கை தாக்கல் செய்ய வேண்டும். நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் பிரிவு 7 (v) மூலம் நிர்வகிக்கப்படும்."

7. தற்போதைய வழக்கில், இந்த வழக்கில், மேல்முறையீட்டாளர் கணிசமான தாமதத்திற்குப் பிறகு கட்டாயத் தடையாணை கோரி நீதிமன்றத்திற்கு வந்துள்ளார் என்பது எங்களுக்குக் காட்டப்படவில்லை, இது விருப்புரிமை நிவாரணத்திற்கு அவருக்கு உரிமையை இழக்கச் செய்யும், சில தாமதங்கள் ஏற்பட்டிருந்தாலும், இந்த வகையான வழக்கில் வழக்குகளின் பெருக்கத்தை தவிர்க்க முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம், மேலும் உரிமதாரர் தாமதம், சிக்கல் மற்றும் செலவுகள் அனைத்தையும் சேர்த்து மற்றொரு சுற்று வழக்கைத் தாக்கல் செய்யத் தூண்டப்படக்கூடாது. இந்த வழக்கு உண்மையில் உடைமைக்கானது என்றாலும், கட்டாய தடைக்கான வழக்கு வடிவத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் அவர் வெற்றிகரமாக வெற்றி பெற்றால், வாதிக்கு வழங்கப்படுவது, அவர் உரிமை பெற்றதாகக் கருதப்படும் சொத்துக்களின் உடைமை.எனவே, மேல்முறையீட்டாளர் கட்டாயத் தடை உறுத்துக்கட்டளை உத்தரவுக்காக வழக்கு

வடிவில் வாதாடினார் என்பதற்காக மட்டும் அவருக்கு நிவாரணம் மறுக்கப்படக் கூடாது என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

9.4 உண்மையில், முல்க் ராஜ் குல்லரின் (மேலே) வழக்கில் உயர்நீதிமன்றம் தனது குறையுற்ற உத்தரவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, சந்த் லால் ஜெயின் மேற்கூறிய முடிவு ஜோசப் செவரன்ஸ் மற்றும் சிலர் வழக்கில் மற்றொரு முடிவாகும். எதிர். பென்னி மேத்யூ மற்றும் சிலர் (2005) 7 உ.நீ.வ 667 கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டது மற்றும் உயர் நீதிமன்றம் பின்வருமாறு முடிவு செய்தது: -

"16. பின்வரும் சட்டப்பூர்வ நிலைப்பாடு என்னவென்றால், உரிமம் ரத்து செய்யப்பட்ட ஒரு உரிமதாரருக்கு எதிராக உடனடியாக வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்டால், கட்டாயத் தடைஉறுத்துக்கட்டளை உத்தரவுக்கான வழக்கு பராமரிக்கப்படும்.

9.5 கட்டாயத் தடை உறுத்துக்கட்டளைக்கான வழக்கைப் பராமரிப்பது பற்றிய விவாதம், சட்டத்தின் தீர்வு நிலைப்பாட்டிற்கு அதிக விளக்கங்கள் தேவைப்படாது. மேலும், குறையுற்ற உத்தரவில் கூட, கட்டாயத் தடையாணைக்கு நிவாரணம்

கோரும் வழக்கின் நிலைத்தன்மை பற்றிய கேள்வியைப் பொறுத்தவரை, உயர்நீதிமன்றம் இதற்கு மாறாக எதையும் கூறவில்லை.உயர் நீதிமன்றம் தற்போதைய வழக்கின் உண்மைகள் மற்றும் முல்க் ராஜ் குல்லரின் வழக்கின் உண்மைகள் பலவிதமான முடிவுகளுக்குப் பிறகு, ஒரு நீதிமன்றம் இந்த விஷயத்தை சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி வைத்தது. இந்த அளவிற்கு, உயர் நீதிமன்றத்தின் பரிசீலனை பொருந்தக்கூடிய சட்டக் கோட்பாடுகளுடன் ஒத்துப் போயிருந்தது. ஆனால், அடுத்த கட்ட நடவடிக்கையில், முல்க் ராஜ் குல்லார் வழக்கில் ஒரு பத்தியை தனித்து குறிப்பிட்டு, பொருளின் கருவிலிருந்து விலகி செய்த மதிப்பீடு குறித்து எந்த வாதமும் இல்லை என்று நீதிமன்றம் சுட்டிக்காட்டியதன் மூலம் உயர் நீதிமன்றம் கடுமையான தவறு இழைத்துள்ளது. முல்க் ராஜ் குல்லரின் வழக்கின் முடிவில் பத்தி 30 ல் உள்ள அந்த அவதானிப்பு, பத்மாவதி மகாஜன் எதிராக யோகேந்திர மகாஜன் & மற்றொருவர் வழக்கில் டெல்லி உயர் நீதிமன்றத்தின் மற்றொரு தீர்ப்பின் பின்னணியில், இதில் நீதிமன்றம், தடை உத்தரவு கோருவதற்கான ஒரு வழக்கை, இந்த விருப்பம்

விசித்திரமாக இருக்கக் கூடாது என்ற நிபந்தனையுடன், வாதி தனது விருப்பப்படி மதிப்பீடு செய்ய முடியும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தது. விவரக்குறிப்புகள் இல்லாமல், "விசித்திரமான" என்ற பொதுவான சொற்றொடரைப் பயன்படுத்துவது, குறையுற்ற உத்தரவில் உயர்நீதிமன்றத்தால் எடுக்கப்பட்டது, பின்னர், வாதி தனது குறுக்கு விசாரணையில் குறிப்பிட்டபடி, கேள்விக்குரிய நிலத்தின் சந்தை மதிப்பு, மதிப்பீட்டில் தன்னிச்சையானதாக இருப்பதை சுட்டிக்காட்டும் என்று நீதிமன்றத்தால் எடுக்கப்பட்டது. முல்க் ராஜ் குல்லார் வழக்கில் மறுபிரசுரம் செய்யப்பட்ட அதே பத்தியில் உயர்நீதிமன்றம் தொடர்புடைய சட்ட அறிக்கையைக் கூட தவறவிட்டது, அதில் அத்தகைய வழக்கு 'சொத்தின் சந்தை மதிப்பில் மதிப்பிடப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை' என்று தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

10. உயர் நீதிமன்றம் தற்போதைய வழக்கின் ஒட்டுமொத்த சூழ்நிலைகளைக் கூட பரிசீலிக்கவில்லை, அங்கு வாதி பெயரளவிலான கட்டாய மற்றும் தடை உறுத்துக்கட்டளை நிவாரணங்களை ரூபாய் 250 என மதிப்பிட்டுள்ளார்,ஆனால், அதே நேரத்தில், இழப்பீடு கோரலைக் குறிப்பிட்டு வழக்கை 1 லட்சம் ரூபாயாக

மதிப்பீடு செய்து அதற்கேற்ப நீதிமன்றக் கட்டணத்தை செலுத்தினார். இதுபோன்ற கட்டாய மற்றும் தடை உத்தரவுக்கான வழக்கு, சொத்தின் சந்தை மதிப்பில் மதிப்பிடப்பட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்ற சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத சட்டக் கொள்கையை மீறி, உயர் நீதிமன்றம் சொத்தின் சந்தை மதிப்பை மட்டுமே நம்பியுள்ளது என்பது பதிவுகளின் முகத்தில் தெளிவாகத் தெரிகிறது. தற்போதைய வழக்கின் மதிப்பீட்டை "தன்னிச்சையாக" வைத்திருக்க வேண்டும். உயர் நீதிமன்றத்தின் அத்தகைய முடிவு, சட்டத்திற்கோ அல்லது தற்போதைய வழக்கின் சட்டத்திற்கோ மற்றும் தன்மைக்கோ இணங்கவில்லை..

11. வர்த்தக விமான போக்குவரத்து (மேற்கூறிய) வழக்கில் எடுக்கப்பட்ட முடிவு எந்த வகையிலும் பிரதிவாதி எண் 1 க்கு உதவாது. நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் பிரிவு 7 ன் உட்பிரிவு (iv)ன் மூலம் திட்டமிடப்பட்ட வழக்குகளின் வகைகளில் ஒன்றான கணக்குகளை வழங்குவதற்கான வழக்கு தொடர்பான கூறப்பட்ட முடிவு. அந்தச் சூழலில் கூட, வாதியின் பங்குக்கு உரிய தொகையைப் பற்றிய வாதியின் மதிப்பீடு, எந்தவிதமான உறுதியான பொருளும் இல்லாத

நிலையில் ஒரு யூகமே என்றும், அது புறநிலை மதிப்பீடாக அமையாது என்றும் இந்த நீதிமன்றம், இடைநிலைக் கூறியது. நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் பிரிவு 7(iv) இன் கீழ் வரும் வழக்குகளின் மதிப்பீட்டை நிர்வகிக்கும் கொள்கைகளை இந்த நீதிமன்றம் பின்வரும் விதிமுறைகளில் விளக்கியது:

"7. நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் பிரிவு 7(iv) இன் கீழ் வரும் வழக்குகளைப் பொருத்தவரை, வாதி அல்லது மேல்முறையீட்டு மனுவில் கோரப்பட்ட நிவாரணத்தின் மதிப்பீடு குறித்த கேள்வியை சட்டமன்றம் வாதியிடம் விட்டு விட்டது. காரணம் வெளிப்படையானது. சட்டப்பிரிவு 7(iv) இன் கீழ் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வழக்குகள், நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் கீழ் எந்தத் தரமான மதிப்பீட்டையும் வகுக்கவில்லை. வழக்குகள் மதிப்பீட்டுச் சட்டம், பஞ்சாப் உயர் நீதிமன்றம் பிரிவின் கீழ் விதிகளை வகுத்திருந்தாலும், மாநில அரசின் முந்தைய அனுமதியுடன், நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் பிரிவு 7(iv) இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள வழக்குகளின் மதிப்பீட்டிற்கான விதிகளை உயர்நீதிமன்றம் உருவாக்கலாம். டெல்லி

யூனியன் பிரதேசத்திற்கு பொருந்தக்கூடிய வழக்குகள் மதிப்பீட்டுச் சட்டத்தின் பிரிவு 9 இன் கீழ் பஞ்சாப் உயர் நீதிமன்றம் விதிகளை வகுத்திருந்தாலும், அத்தகைய விதிகள் நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் பிரிவு 7 (iv) இன் கீழ் வரும் வழக்குகள் தொடர்பாக மதிப்பீட்டின் எந்தவொரு தரத்தையும் வகுக்கவில்லை. பஞ்சாப் உயர் நீதிமன்ற விதிகளின் விதி 4(i) இன் கீழ், நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின்படி நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட வழக்குகளின் மதிப்பு இருக்கும் என்பது ஏற்கனவே கவனிக்கப்பட்டது, அதாவது நிவாரணத்தின் மதிப்பீடு நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் பிரிவு 7(iv)(f) இன் கீழ் வாதியால் செய்யப்பட வேண்டும்."

11.1. மேற்கூறிய முடிவின் பத்தி 13 இல் நிகழும் அவதானிப்புகள், போட்டியிடும் பிரதிவாதியால் நம்பப்பட வேண்டும், கீழ்கண்டவாறு படிக்கவும்:-

"13.ஆனால், பிரிவு 7(iv) இன் கீழ் சில நேர்மறை புறநிலை தரநிலைகள் நிவாரணத்தின் மதிப்பீட்டை தீர்மானிக்கும் நோக்கத்திற்காக கிடைக்கக்கூடிய வழக்குகள் இருக்கலாம். நிவாரணத்தின் மதிப்பீட்டிற்கு பொருட்கள் அல்லது புறநிலை தரநிலைகள் இருந்தால், மற்றும் இருப்பினும், வாதி அதைப் புறக்கணித்து, தன்னிச்சையான மதிப்பீட்டை வைக்கிறார் என்றால், நீதிமன்றம், எங்கள் கருத்துப்படி, உரிமையியல் நடைமுறைச் சட்டத்தின் கட்டளை VII, விதி 11(b) இன் கீழ் தலையிட உரிமை உண்டு, ஏனெனில், நோக்கத்தின் அடிப்படையில் சரியான மதிப்பீட்டை நீதிமன்றம் தீர்மானிக்கும் நிலையில் இருக்கும். ஊர்மிளபாலா பிஸ்வாஸ், எதிர் பினாபானி பிஸ்வாஸ் [ஏ.ஐ.ஆர் 1938 கல் 161: 42 சி.டபல்யு 192: 177 1சி 893]ல் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைக் கொண்ட வருங்கால வைப்பு நிதிப் பணத்தின் உரிமையை அறிவிக்கக் கோரி வழக்குத் தொடரப்பட்டது. அந்தப் பணத்தை பிரதிவாதி திரும்பப் பெறுவதைத் தடுக்கும் இடைக்காலத் தடையாணை கோரியும் வழக்கு தொடுக்கப்பட்டது.

பணத்தை மீட்கும் உரிமைக்கும் அந்தப் பணத்தின் மீதான உரிமைக்கும் இடையே உண்மையான வேறுபாடு எதுவும் இல்லை என்றும், வாதி உரிமை கோரிய வருங்கால வைப்பு நிதித் தொகையில் நிவாரணம் மதிப்பிடப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்றும் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. எனவே, அந்த வழக்கில் நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் பிரிவு 7(iv) (c) இன் கீழ் வழக்கு ஒன்றாக இருந்தாலும், வாதியும் நீதிமன்றமும் நிவாரணத்தை சரியாக மதிப்பிடுவதற்கு உதவும் ஒரு புறநிலை தரநிலை இருந்தது. அத்தகைய வழக்கு, நிவாரணத்தை அதற்கேற்ப மதிப்பிடுமாறு வாதியை வழிநடத்த நீதிமன்றம் தகுதியுடையதாக இருக்கும்."

11.2. இந்த அவதானிப்புகள், உண்மையில், குறையுற்ற தீர்ப்பிலும் உயர் நீதிமன்றத்தால் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டன, உண்மையில், உயர்நீதிமன்றத்தால் மறுக்கப்பட்ட தீர்ப்பிலும் கவனத்தில் கொள்ளப்பட்டன, ஆனால் ஒரு சொத்து தொடர்பான கட்டாய தடையுத்தரவை கோரும் ஒரு வழக்கில், அதன் மூலம் பிரதிவாதியின் செயல்கள் / விடுபடல்கள் மீது சில ஆணைகளைக் கோருவதில்,

வழக்கு சொத்தின் சந்தை மதிப்புக்கு ஏற்ப மதிப்பிடப்பட வேண்டும். கோரப்படும் நிவாரணத்தின் தன்மையைப் பொருட்படுத்தாமல், சம்பந்தப்பட்ட சொத்தின் சந்தை மதிப்பின் அடிப்படையில் வழக்கு மதிப்பீட்டிற்கான அத்தகைய முன்மொழிவு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், நிவாரணத்தின் தன்மையைப் பொறுத்து வழக்கு மதிப்பீடு தொடர்பான நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் முழு திட்டமும் சீர்குலைந்துவிடும்.

இந்த வாதத்தை நிராகரிக்க வேண்டும்.

12. மஹந்த் புருஷோத்தம் தாஸ் (மேலே) வழக்கில் டெல்லி உயர்நீதிமன்றத்தின் முழு அமர்வின் தீர்ப்பும் தேவையில்லாமல் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது. அதில் உள்ள வழக்கு பிரகடனம் மற்றும் நிரந்தர தடையுத்தரவை கோருவதற்காக இருந்தது, அங்கு வாதி பிரகடனம் கோராமல் தடையுத்தரவை நிவாரணம் கேட்டிருக்க முடியாது என்று நீதிமன்றம் கண்டறிந்தது, மேலும் வழக்கு, அதன் இயல்பின் அடிப்படையில், நீதிமன்ற கட்டணச் சட்டத்தின் பிரிவு 7 இன் பிரிவு (v)

ஆல் நிர்வகிக்கப்படுகிறது என்று கருதப்பட்டது. இந்த தீர்ப்புக்கு தற்போதைய வழக்குக்கு எந்த சம்பந்தமும் இல்லை.

13. முடிவடைவதற்கு முன், அவரது வேண்டுரை இருந்தபோதிலும், விசாரணை நீதிமன்றத்தால் தேவையான பிரச்சினைகளை வடிவமைக்க விரும்புவது குறித்து பிரதிவாதி எண். 1 சார்பாக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சமர்ப்பிப்புக்கு அதிக கருத்துக்கள் தேவையில்லை. கட்டமைக்கப்பட்ட சிக்கல்களைப் பொருட்படுத்தாமல் எளிய காரணத்திற்காக இது உள்ளது. எதிர்மனுதாரர் எண். 1, வழக்கை எதிர்த்துப் போட்டியிடும் போது, வாதியின் குறுக்கு விசாரணையின் போது,கட்டளை VII விதி 11 உ.ந.சஇன் கீழ் விண்ணப்பத்தின் மூலம் வழக்கு மதிப்பீடு மற்றும் விசாரணை நீதிமன்றத்தின் அதிகார வரம்பு தொடர்பான ஆட்சேபனையை எழுப்பினார். அந்த விண்ணப்பம் விசாரணை நீதிமன்றத்தால் நிராகரிக்கப்பட்டது. மாறாக உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு எங்களால் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை.இதுபோன்ற நிலைப்பாட்டில், பிரச்சினைகளை வடிவமைக்கத் தேவையில்லை என்ற வாதம்

நியாயமானதாகவோ அல்லது உண்மைகளுடன் ஒத்துப்போகாததாகவோ தெரியவில்லை.

14. மேலே விவாதிக்கப்பட்டதற்கு, நீதிமன்றக் கட்டணச் சட்டத்தின் 7(iv)(d) சட்டத்தின் பொருந்தக்கூடிய விதியையும், அதே தீர்ப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சட்டக் கொள்கைகளையும் பரிசீலிக்க உயர்நீதிமன்றம் முற்றிலும் புறக்கணித்துள்ளது மற்றும் குறையுற்ற உத்தரவிலேயே சார்ந்திருந்தது. இதனால், குறையுற்ற உத்தரவு ரத்து செய்ய வேண்டும்.

15. அதன்படி, மேற்கூறியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்த முறையீடு வெற்றிபெற்று அனுமதிக்கப்படுகிறது; 18.03.2019 தேதியிட்ட தடைசெய்யப்பட்ட உத்தரவு ரத்து செய்யப்பட்டு, 11.07.2018 தேதியிட்ட விசாரணை நீதிமன்றத்தின் உத்தரவு மீட்டெடுக்கப்பட்டது. முதல் மேல்முறையீட்டு நீதிமன்றத்தில் நிலுவையில் உள்ள மேல்முறையீட்டில் விசாரணைக்காக திறந்திருக்கும் வழக்கின் தகுதிகள் தொடர்பான எந்த அவதானிப்புகளையும் நாங்கள் செய்யவில்லை என்பதைக் கவனிக்கத் தேவையில்லை.

15.1 இந்த மேல்முறையீட்டின் செலவுகள் குறித்து எந்த உத்தரவும் இருக்காது.

மேல்முறையீடு அனுமதிக்கப்படுகிறது

பொறுப்புத்துறப்பு

"வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும். "